

נר אהרן

פרשת
קרח

כניסת השבת: י"ם: 19:07 מרכז: 19:28 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

ההגיון שאין שום הגיון

ככה זה כשרוצים את כל העוגה

שלא נטעה, האר"י הקדוש מבאר: "צדיק כתמר יפרח" סופי תיבות "קרח". הטענות של קרח היו גם של צדקות, "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'". אלוקים נמצא בתוכנו, כולנו קדושים, למה משה ואהרן צריכים להתנשא עלינו ולתווך בינינו לאלוקים, בואו נשנה גישה, ניתן את ההזדמנות לכולם להוציא את הפוטנציאל החבוי בתוכם... רוצים גישה ישירה לאלוקים. מטרתי לשם שמים! מזהיר קרח, אני דואג לכולם.

רק מה? בתכל'ס בלב, בפנוכו, היו מעורבים גם רגשות של פגיעה אישית על כך שקורח לא התמנה גם כן לנשיא, ולכן העסק נגרר מהר מאוד לליצינות והטלת דופי במצוות "משונות שלא כ"כ נראות", ככה זה כשהמטרה איננה באמת רק לשם שמים. שורש הבעיה, מסביר הרב, היא התחושה שלא מספיק לי מה שכבר קיבלתי... הנפילה מתחילה מהרצון לקבל את מה שלא מגיע לי.

כשחטפסים למעלה על העץ רואים יפה את הנוף, אך זהירות, עליה גבוהה מידי למקום שלא מתאים לך, יכולה להסתיים לא נעים...

ענק הרוח נותן הזדמנות נוספת לאנשי האופוזיציה. אחד אחר במקומו שאבא שלו היה מנהל תעניינים והיה נתקל באחד במפעל שמפריע לו,

מיד היה פונה בבקשה "אבא – תוריד לי פה ת'בנדאם, הוא מסתיר לי פה ת'נוף..." אך משה מנסה למנוע את הגרוע מכל, "לכו תישנו על זה לילה, מחר בבוקר כולם יביאו מחתות עם קטורת, כולל אהרן, ה' יבחר באחד ויקבל את מנחתו, וכל השאר – יאמרו את ה-GoodBye..."

כשהלב מחפש כבוד, העיניים לא קולטות דברים שכל אחד אחר רואה. "מגיעים לפגישה" מודיעים קורח ועדתו "מקבלים את פרטי העיסקה", הם בטוחים שה' יקבל את הקטורת של כולם! כן, גם את הקטורת שלהם. מאיפה בא להם דבקות? הרי מדובר כאן על שלום ולא להתראות?

מבאר הרב: תחושת הסמוך על סמוך – מה הלחץ... מילים אלו מהדהדים לבנדאם בכל פרשת דרכים הנוגעת להשלכות רוחניות. פה לוחש היצר הרע "נו, נו, יהיה בסדר, לא צריך לדאוג הכל כבר יסתדר" אך כשזה נוגע לגשמיות –

כאן פתאום רואים אותו לחוץ ומברר היטב, בודק כל בלטה לפני שמתחיל את השיפוץ בבית... השתדלות מכל הכיוונים. אך האמת צריכה להיות בדיוק להיפך, בדברים רוחניים צריך לדאוג שהכל יהיה כמו שצריך, וחלילה לא יקרו פישולים בדרך, לעומת זאת בדברים גשמיים אפשר קצת פחות להשקיע, שם לא כזה נורא אם לא הכל יהיה מושלם.

"22 שנה, כבוד הרב, אני בתפקיד, זהו מיציתי..." שמעון גבאי בית הכנסת עומד מול הרב ומבקש 'שחרור' "מה קרה שמעון? הכל פה כבר שנים מתקתק בזכותך?" "כבוד הרב, מי כמוך יודע כמה אני טורח ומדיר שינה מציני עבור בית הכנסת, לאחרונה קצת נשברתי, מאז שמשפחת שרביט הגיעה, את כל התפקידים החשובים הם לקחו, מוכרים את העליות, ממנים חזנים, מטפלים בעסקי הציבור – בר מצוות, שבתות חתן. ולי נשאר העבודות השחורות, קניות וניקיון בית הכנסת, זהו, אין לי כח עוד להמשיך בתפקיד, הנה המפתחות..."

הרב נעמד ומודיע "שמעון יקירי, אני מבין שהבעיה היא לא רק העשיה עצמה אלא כל הפידבקים שהיית רגיל לקבל מסביב, ובמילה אחת: "כבוד"... אבל כדאי שתזכור, הכבוד האמיתי זה לא מה אנשים אומרים, אלא איך מלמעלה מסתכלים עליך, וכאן אני מבטיח לך, אלוקים מחזיק מהעבודה שלך, והכבוד? סוף הכבוד לבוא, יגיע היום ודברים שנעשו כאן בסתר עוד יכריזו עליהם בסוף ברבים, אלו שקיבלו כאן כבוד מזויף סופו שהוא יתפוצץ להם בפנים... אתה משקיע את כל כולך למען בית הכנסת – ביתו של הקב"ה, לשם שמים, חבל שתאבד זאת" "כבוד הרב, השתכנעתי, אני ממשיך..."

המשיכה למה שאין לך – יכולה להוציא אותך קרח מכל הכיוונים...

רבינו משה – המנהיג של כל הזמנים, האיש שהצליח להיאבק עם מלאכים וזאת כדי להוריד לעולם את ספר הספרים, עליו מעיד יוצר הבריאה "בכל ביתי נאמן הוא", אפשר לסמוך עליו בעצימת עיניים. אך לפתע משהו מתערער, מנהיג הדור מרגיש שמשוהו לא זורם. בית הכנסת – "מחנה משכן ה'", בסיום תפילת שחרית נשמעים פה ושם לחשושים, הסתודדויות מאחורי הגב, מהר מאוד מתברר שמישהו כאן מרגיש מקופח. קורח מנסה לסחוף אחריו את כל שבט לוי, כנראה שלא כ"כ מתאים לבנדאם להיות רק מספר 4 בקואליציה, אחרי משה אהרן ואלעזר. ה"מר הנכבד" לוקח איתו עוד 250 אנשים ענקי רוח ומארגן לא פחות מאשר – עצרת מחאה "המינויים שלך משה לא כ"כ מסתדרים לנו..."

מבאר מורי ורבי הרב יוסף מרקוביץ שליט"א, הם ידעו טוב מאוד שהקב"ה מדבר עם משה,

הרי כולם ראו זאת בעיניהם בהר סיני. רק מה? קורח טען שכיון שמשוהו רבינו צדיק וירא שמים, ממילא הקב"ה שומע לו, כמו שנאמר "רצון יראיו יעשה" ולכן הוא ואחיו מקבלים את כל הכיבודים. האיש הקרח רואה את הפלשנים, הכבוד וההערצה למנהיג האומה, והוא מתפוצץ לו שם בפנים.

לקורח גם היתה כיפה על הראש, גם הוא התנענע בתפילת שמונה עשרה, צם בכיפור ואפילו זכה לשאת את ארון הברית, אך חוץ מהכיפה היה לו דבר נוסף בראש – חיידיק מסוכן ששמו "הכבוד" נבאר.

החיים נהפכים לכבדים למי שרודף את הכבוד...

קורח מגיע הביתה. 6 בערב, הגברת מדיחה את הכלים, והנה היא קולטת את בעלה בזווית העין עם תספורת חדשה מ"אופנת משה רבינו" ... **בוים!** הכוס נופלת ומתנפצת על הרצפה... "מה? אתה לא רציני! מה זה? מה קרה לכם שם? אתם המשרתים בקודש צריכים גם להוריד את השיער מהגבות ולהראות כמו קופיף? תשכח מזה, ככה אני לא יוצאת איתך מהאהל... יו יו עשה מכם המנהיג שלכם, תקשיב תקשיב לעצה של אשה בעלת ניסיון, קח ת'חבר'ה ותדרוש בחירות לועד! תעשה לזה סוף אחת ולתמיד!"... קורח, שגם ככה היה טעון ברגשות קיפוח, התחמם יופי, צג טרמוסטט הלב טיפס וחצה את הקו האדום, הכעס על משה רבינו עלה לו עד לראש. **מבאר הרב**, כשהלב טעון במשחקי כבוד, העין לא מצליחה לראות נכון, וכפי שכתוב "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" הכל מתחיל מהלב.

כשמתערבים למנהל היצירה בעניינים - הבריאה מתערבת...

משה רבינו רואה את ההסתערות ומודיע לכולם, אם הטיפוסים שחולקים על רצון הבורא ימותו פה מיתה רגילה, סימן שבאמת עשיתי דברים מעצמי.

אבל אם יבא ה' משהו מהפכני ומשונה, "פרידה מהקוסמוס" בצורה כזאת שאף אחד עדיין לא נפרד... - האדמה תפתח את פיה ותבלע אותם חיים, בריאה חדשה שתכריז: ככה יעשה לאיש אשר הבריאה לא חפצה בו... ידעו כולם שאמת יש רק אחת - **משה אמת ותורתו אמת.**

החבר'ה של המהפכן שומעים ובעוד כמה דקות במקום הכבוד הנכסף בעמדתם עד שהם לא שמים לב שבעוד כמה דקות במקום הכבוד הנכסף לו הם מצפים, הם יחטפו את הביזיון של חייהם ויהפכו לדראון עולם! מבאר הרב, כשהרגש והכבוד חבויים בשיקול הדעת - כף המאזניים שבראש דהיינו ה"דעת" נהפכת לבלתי מאוזנת - הכבוד מכביד בכל כוחו לצד אחד, ועלול לגרום לנפילה כואבת... אבל היו כאלה שתפסו את עצמם באלפית השנייה האחרונה - וזכו להצלחה לדורות.

בני קרח מלמדים אותנו לנצל הזדמנויות ולחשב מסלול מחדש.

כתוב בפסוק בפרשת פנחס "ובני קרח לא מתו" ומבארים חז"ל שהתבצר להם מקום של תיקון לנשמתם, לעומת אביהם קורח עם כל עדתו שממשיכים לחיות מתחת לאדמה, וכפי שמובא בגמרא מסכת בבא בתרא, שפעם בשלושים יום הם פוצחים במקהלה "משה אמת ותורתו אמת ואנחנו הממציאים..." ומסביר שם הרשב"ם שהם אומרים זאת בכל ערב ראש חודש. (אגב, מי שיעבור שם במקרה ויצמיד אוזנו לאדמה יוכל גם הוא לשמוע).

מבאר הרב נפלא, קורח מופיע בערב ראש חודש בזמן שהלבנה מתחדשת, להראות שאין חדש תחת השמש, הכל פה מתוכנן ומדויק להפליא, כמו שהירח לא מתחדש מעצמו אלא כך ברא אותו ה', כך כל מה שמשה רבינו עשה, הכל ישירות מאת ה', וכך בכל דור ודור גדולי ישראל מכוונים ע"י דעת תורתם הקדושה, לדעת אביהם שבשמים. ומוסיף עוד הרב, המצווה הראשונה שציוה ה' את בני ישראל היתה

"קידוש החודש". עוד במצרים אמר ה' למשה "החודש הזה (ניסן) לכם ראש חודשים". על כך אומרים קורח וכל עדתו, משה אמת ותורתו אמת, החל מה"א" המצווה הראשונה קידוש החודש, ועד "ת" המצווה האחרונה, כל התורה שקיבלנו ממשה, היא: **א-מ-ת!**

בניו של קורח, לעומתו, כותב רש"י, הרהרו תשובה בליבם בשעת המחלוקת לפיכך התבצר להם מקום - יש תיקון לנשמתם. לומדים אנו מכאן מה כוחה של תשובה ההופכת את הבנאדם שמים וארץ, הנה תראו, איפה נמצאים בני קורח, ואיפה נמצא אביהם!?

אין כה דבר להיות אמיתי בלי קוים אדומים...

קרח מקהיל קהילות. הוא לא היה בנאדם פשוט. כדי להיות מנושאי הארון אתה חייב דרגה רוחנית אדירה, שיא השלימות! ואם לא, זה כמו להכניס אצבע לשקע... קרח ביקש כהונה, הוא רצה בסה"כ קרבה יותר קרובה לקב"ה... אלא מה, נגיעה עדינה שבעדינה, נקודה פנימית שנקראת "כבוד"! הוא לא זיהה אותה, מדוע? אומר **מורנו הרב**: כי גם אם אתה בטוח בעצמך שאתה מליון אחוז חביב'ה - **יש קוים אדומים!** אם אתה מדבר על משה, לא יכול להיות שיצר הטוב דוחף אותך... קרח ערער על יסודות העולם, על מה שהעולם עומד - תורת משה, זה לא צחוק! נו, מה סופו? הוא נמצא מתחת היסודות של העולם, עד היום! אם הוא היה חושב קצת יותר לעומק, הוא מיד היה קולט שמשהו פה לא מסתדר... חבר'ה! שלא נירדם פה בטעות בעמידה - לנו אין את הקרח הזה בפנים? אנחנו לא בטוחים שאנחנו מליון אחוז...?? איך 250 איש לא פחדו לקבל את המחיתה ולדעת שמתוכם נשאר רק אחד בחיים? התשובה המוכרת: אני המושלם! לי זה לא יקרה... אם כך, איך נדע היכן כמה ואיך לומר ומה לא לומר? התשובה - תתבונן...

שלא יבלבלו אותך - אפילו אם מדובר באנשים עם כיפות על הראש...

כולנו יודעים שהקב"ה שותל בכל דור ודור צדיקים [בלי בחירות לקלפי] והם אלו עיני העדה, גדולי ישראל... הרב עובדיה, הרב מרדכי אליהו, הרב שטיינמן והרב אלישיב סוברים וחושבים ומדברים כמון... ת'אמת? תהיה אמיתי! אל תספר סיפורים. הגיון, לא הגיון, מה שהגיון של הגדולים האלו אומר - תדע לך שזהו ההגיון האלוקי! אשריך, אשרינו, אשרי ישראל שהקב"ה נתן לנו נקודה פנימית אמיתית בתוך תוכנו "כי בצלם אלוקים עשה את האדם" בכל אחד מתוכנו טמון הצלם הזה.

ונסיים בפירוש נפלא של מורנו הרב... אנחנו מברכים כל בוקר "הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה", פירוש המילה שכוי בארמית הוא - תרנגולת, והקו-קו-ריקו הזה שהיא פותחת איתנו את היום זהו בדיוק הרגע שבו מתחלף הלילה ליום, שבריר של שניה... מצד שני, השכוי הוא גם **הלב!** הלב שלנו, שבו נתן הקב"ה אפשרות דקיקה לזהות מהו יום ומהו לילה... ובשפה שלנו - אמת או שקר! נגיע עם לב נקי, עם רצון לדאוג לכבוד של מלך הכבוד, נוכל בקלות לזהות לעזור לאבא באמת! איך? ע"י שנדבק בָאמת בָאמת! שזנכה.

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

תעזור לאברך ותתברך!

הלכתי בצהריים לקופ"ח להביא טופס לבת שלי לאורטופד, שם הוא קולט עלי שאני קצת הולך ומדדה... הוא אמר לי "ואתה מה עובר עליך?" הסברתי לו בקצרה ואמרתי לו הכל בסדר זה בקטנה... אמר לי "בשום פנים ואופן לא! תמלא טופס תאונה, ומה אכפת לך - תנוח!" לא התעקשתי, מילאתי... אחרי חודש הטופס עדיין מונח במשרד שלי, מגיע באקראי עו"ד ומתעניין אם אני הכתובת לעזור לו במקרה מסויים, תוך כדי דיבור הוא קולט מכתב עם טופס של דו"ח תאונה... מה זה? הוא שואל, אמרתי לו אה זה, עדיין לא פיניתי את הניירות לפח... אומר לי העו"ד: "תן לי בבקשה, אני אטפל בזה" ... לא, כן, לא, כן, טוב תיקח... אחרי 3 חודשים אני מקבל ממנו טלפון - 30 אלף שקל פיזיויים, אתה חותם? ישתבח שמו! לעזור לאברך ולהתברך... אמונה של יהודי...

סיפור השבוע

הסתיים השיעור. כולם באים לצאת, ואז גרשון עוצר את כולם ומספר: רגע חברים, לפני שאתם יוצאים בואו ותשמעו סיפור! אני בא למכור את הרכב "ועל המזל" בום! באמצע הכניסה לעיר [י-ם] ברמזור אברך נכנס בי מאחורה! אנחנו יוצאים, מחליפים פרטים, ואז הוא מודיע לי: תראה חבר, מה הנזק? 5,000? אני כל חודש יעביר לך 100 ש... חזרתי לבית ואמרתי לעצמי "אני יקח כסף לאברך? בשום פנים ואופן!" חייגתי אליו והודעתי לו "הכל טוב, אני מוחל לך על החוב, תלמד להצלחתי..." טוב, האיש שהתעקש לקנות את הרכב לפני התאונה התעקש שנית גם לאחר התאונה. אל תדאג, הוא אמר, "תטפל במוסך ואני מגיע לשם וקונה את הרכב!" ממש נגד ההגיון, מי רוצה לקנות רכב שקיבל ביממה האחרונה בומבה מאחורה... טוב, אמרתי בלב, זה בזכות העזרה לאברך! אבל זה לא נגמר בזה...

לע"נ נעימה בת רוזה

מזל טוב למש' סונינו ולמש' נטף להולדת הבת

לתרומות, הקדשות, לקבלת העלון במייל וכן לחלוקה באזור המגורים: 052-7680962 neraharon1@gmail.com

לשמיעת שיעורי מורנו הרב מרקוביץ חייגו לקול הלשון - 03-6171111 ובזיהוי קולי לומר את שם הרב

וכן לשמיעת שיעורי הרב רן אהרן בן ישעיה (קול הלשון) חייגו 073-3211786 שלוחה 11